

SÉRIA COTTONWOOD COVE - KNIHA PRVÁ

Vo
vlnách

Laura Pavlov

Vo
vlhách

Séria Cottonwood Cove ~ Kniha prvá

Laura Pavlov

**ZELENÝ[®]
KOCÚR**

Z anglického originálu Laura Pavlov: Into the Tide preložila Claudia Kántorová.

Translation © 2024 by Claudia Kántorová.
Zodpovedná redaktorka: Zuzana Šmatláková
Jazyková korektúra: Silvia Palušková

Copyright © 2023 by Laura Pavlov
All rights reserved
Webová stránka: www.laurapavlov.com

Slovak edition © 2024 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o. Šamorín,
Slovensko
Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Cover Design: Hang Le
Cover Photography: Madison Maltby
Grafická úprava: Design Amorandi
Návrh obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-69010-31-4
EAN ISBN 9788069010314

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nemôže byť reprodukovaná alebo šírená v akejkoľvek forme, elektronickej alebo fyzickej, vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií, bez písomného súhlasu autora, s výnimkou použitia krátkych citátov pri knižnej recenzii. Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, miesta, značky, médiá a udalosti sú buď produktom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využité. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, udalosťami alebo lokalitami je čisto náhodná.

Pre všetkých, ktorí sa niekedy cítili,
že nie sú dostatoční... pamätajte, že STE!

Budte odvážni.

Budte sebavedomí.

Budte nebojácni.

BUĎTE BEZ VÝČITIEK SAMI SEBOU.

Ste dostatoční takí, akí ste.

JEDEN

• • •

Hugh

SADOL SOM si na stoličku v bare *U Reynoldsa*. V reštaurácii, ktorú som otvoril pred pár mesiacmi. Obchod prekvital, ale popri riadení tohto miesta, baru a bistra mojich rodičov som prežíval len s minimom spánku. Nečakal som, že biznis bude až tak fičať, no prekvapili sme sa hneď v prvý deň. Chýbali nám ľudia a ja som potreboval pomoc.

Dvere sa otvorili a reštauráciu zalialo svetlo, ktoré podčiarklo mramorovú barovú dosku a rustikálnu drevenú podlahu. Moji najlepšie kamaráti Travis a Brax vošli dovnútra.

„Prepáč, že meškáme,“ povedal Travis, prešiel ku mne a dvihol tašku. „Mám sendviče.“

„Vďaka za donášku.“ Postavil som sa a obišiel bar, aby som nám mohol naliať drink. „Dáte si pivo?“

„Určite.“ Brax si pritiahol barovú stoličku a posadil sa. Ten chlap nikdy neodmietol zábavu.

„Nie. Musím ísť naspäť do práce, takže si vystačím s vodou. Tí kokoti na stavbe nedokážu ani len

pribiť klinec, ak nad nimi nestojím,“ rozčuľoval sa Travis.

So smiechom som im podal ich objednávky a sebe vzal kolu.

Travis bol stavebný dodávateľ, zodpovedný za väčšinu nových stavieb v meste. Na tejto reštaurácii robil niekoľko mesiacov a ani jediný raz nepoľavil. Bol to však nevrly debil a väčšina ľudí ho vytáčala. Našťastie, ja a Brax sme s ním boli kamoši od škôlky, takže nás omilostil.

„Si si istý, že ich len prehnane nekontroluješ?“ pozdvihol som obočie a odbalil si sendvič.

„Správne. Keď príde na prácu, správaš sa ako chuj. Si si istý, že nie si posadnutý kontrolou?“ spýtal sa Brax s plnými ústami.

„Prosím ťa. Nemám na výber. Zakaždým, keď sa otočím, prestanú robiť,“ pokrútil hlavou a uprel na mňa zrak. „Vyzeráš unavene. Stavím sa, že sa nevieš dočkať, kedy príde Lila a začne ti pomáhať.“

Travisova malá sestra sa na niekoľko mesiacov vracala domov a súhlasila, že mi príde vypomáhať do reštaurácie.

„Presne! Začínaš sa podobať na Trvisa a ja dvoch bláznov posadnutých kontrolou nad všetkým nezvládnem,“ doložil Brax a načiahol sa za pivo.

„Doriti, topím sa, človeče. Jej načasovanie nemohlo byť lepšie, hoci je to len dočasné,“ pokrčil som plecami a odhryzol si z morčacieho sendviča.

Travis ma pozorne sledoval.

„Toto miesto je obrovský projekt, pričom sa stále snažíš viesť *Garrity* a *Burgers and Brews*. Nemôžeš byť na troch miestach naraz, braček. A ešte by si chcel rozšíriť

podnik do mesta? Najprv musíš zistiť, ako viesť tieto tri. Lila je geniálna, hádam ti pomôže dať všetko dokopy a za tých pár mesiacov zabezpečiť hladký chod prevádzok.“

Mal pravdu. Rodinné reštaurácie som prevzal po tom, čo sa otec rozhodol odísť do dôchodku. Navyše som si ešte otvoril vlastný podnik. Bol som skrátka preťažený.

„Neverím, že hovorím niečo také, ale musím súhlasiť. A veľmi dobre vieš, ako ma ubíja súhlasiť s ním,“ prehodil Brax a prstom ukázal na Trávisa, „ale potrebuješ pomoc, inak vyhoríš.“

„Viem. Ty zas vieš, že nemám rád ľudí, čo sa mi miešajú do práce. Snow dôverujem,“ povedal som a použil prezývku, ktorá Lile patrila už celú večnosť.

Všetci moji súrodenci mali plné ruky práce budovaním vlastných životov a moja najmladšia sestra Georgia chodila na letné prednášky, aby spromovala v decembri. Rozhodne som nemal v pláne zaťažovať niekoho z nich mojimi sračkami.

„Áno. Myslím, že ti naozaj pomôže a aspoň vďaka nej zistíš, či nepotrebuješ zamestnať ďalších ľudí. Dá tá do laty.“ Travis sa natiahol po balíku s čipsami a otvoril ho.

„Prácu stranou. Vyzeráš dosť napäto. Predpokladám, že sex si nemal už nejaký čas,“ zachechtal sa Brax. Ten chlap nevedel, kedy držať hubu. A, samozrejme, moja bezvýchodisková situácia mu pripadala vtipná. So žiadnou ženou som si nevyšiel už dva mesiace a každú voľnú chvíľu som využíval na spánok, no i tak mi to nestačilo.

„Vďaka za pripomenutie, debil.“

„Si milovník, a keď máš málo ženského kontaktu, bývaš náladovejší. Nie je hanba priznať si, že potrebuješ vypustiť paru, braček.“

„Och, pre Kristove rany, príležitostí na sex má viac ako dosť. To preňho nebol nikdy problém,“ pretočil Travis oči.

„Možno ma to už prestalo baviť. Starnem. Nie každý z nás má to šťastie vziať si svoju stredoškolskú lásku,“ pozrel som na Trvisa.

Ten len s plnými ústami prikývol a vzal si vodu. „Ty sa máš čo sťažovať! Posratý Hugh Reynolds, najväčší playboy v Cottonwood Cove.“

„Nebud' zbytočne skromný. Nesedí ti to,“ odvrkol som.

„Ale no tak. Tento zmrd nemá ani jednu skromnú bunku v tele,“ uškrnul sa Brax. „Stále nerozumiem, ako je možné, že Shay súhlasila so svadbou a teraz čaká tvojho náladového potomka... Ale hej, darovanému koňovi sa na zuby nepozerala.“

„Tak to sme dvaja, kto to nechápe, braček,“ súhlasil Trav.

„Shay je najlepšia. Neposer to.“ Načiahol som sa po pohári a napil sa. Len prednedávnom sa so Shay dozvedeli, že budú mať dieťa. Travis stále spracovával fakt, že sa čoskoro stane otcom.

„V každom prípade, včera večer tu boli Snow, Delilah, Sloane a Rina. Stále sa hneváš, že sa rozhodla vrátiť späť?“

Pri zmienke o mladšej sestre a jej návrate domov Travisovi stuhli ramená. A ja som sa mu radšej nepochválil, že mi pri pohľade na ňu včera stvrdol vták. Odjakživa bola zlatá a nádherná, ale, dočerta, keď

pred štyrmi rokmi odišla z Cottonwood Cove, bral som ju ako dieťa. Táto Lila Jamesová však už nebola dieťa. Práve skončila vysokú a vrátila sa domov. Od kedy si pamätám, prezýval som ju Snow. Tá baba videla Snehulienku a sedem trpaslíkov toľkokrát, že to už nebolo normálne, a vďaka tmavým vlasom a dobrej, ktorá z nej vyžarovala, nebolo ťažké pochopiť jej prezývku.

Travis svoju ženu nadovšetko miloval, ale každý, kto ho aspoň trochu poznal, vedel, že jeho kryptonit je Lila. Ako deti si prešli obrovskými sračkami a odvtedy na ňu bez prestávky dozeral. Nedokázal by som spočítať, koľkým chalanom sme sa všetci traja museli vyhrázať, len aby sme ich od nej odohnali.

Keď ju vzali na Severozápadnú univerzitu do Chicaga a ponúkli jej plné športové štipendium, bol na ňu nesmierne hrdý. Vedel som ale, že pre neho bolo náročné mať ju tak ďaleko od seba, najmä ak na seba celý život navzájom dávali pozor.

„Odmietam ostať u mňa a Shay. Vraví, že si ako novomanželia a budúci rodičia zaslúžime nejaké súkromie. Z otca je úplná troska, ale ani to Lilu nezastaví v snahe napraviť ho. Je zasrane lojálna. Zastrane tvrdohlavá a zasrane dobrá, až príliš na to, aby sa musela vysporiadavať s jeho sračkami. Pretekala a súťažila tak dlho, a odrazu sa tá časť jej života skončila. Som si istý, že je to pre ňu veľká zmena. A napriek tomu, že chcem, aby bola doma, nepáčilo by sa mi, ak by sa nechala zatiahnuť do otcových problémov. Zaslúži si niečo lepšie. Niečo väčšie,“ povedal a pokrútil hlavou.

„Doriti, Trav. Musíš sa upokojiť. Je dospelá. Ver mi, toto hovorím len preto, že som na ňu včera v bare

natrafil, keď som si šiel dať pivo s ním,“ začal Brax a pozdvihol obočie, akoby som si včerajšok jasne nepamätal. „Práve bola na odchode, ale, dočerta, z tvojej sestričky vyrástla atraktívna žena,“ zapískal, pretože vedel, že sa tým dostane Travisovi pod kožu.

Odkedy odišla na vysokú, párkrát sme ju videli, a zakaždým sme si doberali Trávise, aká je krásna.

„Pojeb sa. Nepozeraj sa na ňu tak, ešte stále je mladá. Do dospeléj ženy má ďaleko.“ Travis hodil po Braxovi varovný pohľad. „Ponúkli jej miesto v tej veľkej luxusnej spoločnosti, kde bola minulý rok na stáži. Je neskutočne múdra. Vo firme súhlasili, že na ňu počkajú s tou pozíciou do začiatku septembra, aby mohla prísť aspoň na chvíľu domov. Chce sa uistiť, že je otec v poriadku. Ten muž sa ale nezmení. Nevie, prečo moja sestra odkladá svoj život na vedľajšiu koľaj.“

Rozumel som jeho potrebe chrániť ju. Sám som mal dve mladšie sestry, ktoré sme s bratmi ochraňovali, ale toto bolo iné. My sme mali rodičov, ktorí sa o nás strachovali viac ako dosť. Travis bol však jedinou osobou, ktorú Lila mala. Ak človek nerátal ich otca, ktorý im prestal venovať pozornosť už pred rokmi.

„Nechaj ju, nech sa na chvíľu vráti, so Shay s ňou strávte nejaký čas. Možno sa váš otec trochu spamätá, kým tu bude. Povedala, že na ňu v novej práci v Chicagu čakajú? Dopraj jej pár mesiacov relaxu.“

„Preboha, presne! Súhlasím. To dievča sa išlo pretrhnúť. Keď sme boli mladší, nepamätám si jedinou chvíľu, kedy mala voľno. Buď behala, alebo trénovala. Dostala sa vďaka tomu na vysokú, kde strávila štyri roky učeníom sa a opäť pretekaním. Daj jej pauzu,“ pridal sa Brax a ja som sa uchechtol. Málokedy jeho slová dáva-

li zmysel, ale toto bola tá najmúdrejšia a najlogickejšia vec, čo zo seba v poslednom čase dostal.

„Vyzerá, že je rada doma. Pravdepodobne je vyčerpaná,“ dodal som.

„To je pravda, ale aj tak sa mi nepáči predstava, že býva v otcovom dome. Stále sa stretáva s pochybnými ľuďmi, ako obvykle. Nechcem ju v takom prostredí, chápete?“ Travis pokrčil obal od jedla a položil ho na bar.

Chápal som jeho obavy. Vždy sme na ňu dávali pozor. Bol medzi nami len niekoľkoročný rozdiel. Vedel som, ako sa jej nepáči, že ju s Travisom a Braxom berieme ako dieťa. Ak som mal byť úprimný, tiež sa mi dvakrát nepáčila predstava, že bude bývať u otca.

„Vieš, že mám na dvore hosťovský domček. Ponúknem jej ho, keď sem príde. Mali by sme prebrať jej pracovnú náplň. Georgia sa doň plánuje nasťahovať po štátniciach. Vtedy už bude Snow v Chicagu.“

Georgia bola z nás Reynoldsovcov najmladšia – moja malá sestrička. Boli sme si blízki a ako prvá si nárokovala na hosťovský domček, hneď po tom, čo som si pred dvomi rokmi kúpil schátraný dom a úplne ho zrenovoval.

Travis súhlasne prikyvoval s plnými ústami. Konečne sa úplne uvoľnil.

„Vďaka, braček. Máš to u mňa.“

„Nemal by som sa uraziť, že si nepožiadal mňa, aby som ju zamestnal? V kancelárii sa nám vždy hodia ruky navyše. Stavím sa, že by nám v Cottonwood Cove razom stúpila mužská klientela, ak by u nás Lila pracovala,“ prehodil Brax a lišiacky pozdvihol obočie.

„Naser si, idiot. Bez šance. Hugh by tú hranicu nikdy neprekročil, ale ty až príliš premýšľaš vtákom.“

Rozrehotal som sa, načo Brax ostal civieť na Trávise s otvorenými ústami, akoby dostal facku.

„Aj Hugh myslí vtákom! Len sa opýtaj Tory Hopkinsovej! Minulý týždeň mi opitá plakala na pleci, ako si jej úplne zamotal hlavu a potom si ju len tak pustil k vode.“ Dal si posledný glg piva.

Pokrútil som hlavou.

„Prečo ju sem vôbec ťaháš, ty debil? Chodili sme spolu na strednej. Ak si dobre spomínam, vtedy som ju našiel pod tribúnou fajčiť Tonyemu Randallovi. Je mi jedno, ako sa snaží prekrútiť tamtú epizódu, no ja som ju k vode nepustil len tak. Nechal som ju s Tonyho vtákom v ústach. To, že jej chýba aj po toľkých rokoch ten môj, ma už netrápi.“

„Toto je presne dôvod, prečo sa ani jeden z vás nedotkne mojej sestry. Hugh je aspoň lojálny a nikdy by mi to neurobil, ale čo sa teba týka... Nevie, či by si tú hranicu neprekročil.“

„Pojeb sa. Prekročil som ju niekedy?“ durdil sa Brax a naštvane rozhodil rukami.

„Na strednej si mi pretiahol frajerku,“ pripomenul mu Travis.

„Mali ste pauzu!“ bránil sa Brax. „A, bez urážky, Donnu pretiahol každý. Bola veľmi žiadaná.“

„Hugh nie, a keď si spomínaš, tak ani ja.“

Travis sa pokúšal zakryť úsmev. Bol to náš dlhoročný vtip. Donna ho naťahovala viac ako rok a pol, čo je pre tínedžera rovnaké ako večnosť. Vravela, že chce na sex počkať až do svadby. Nakoniec mu však dala kopačky a vyspala sa s každým, koho poznal.

Až na mňa.

Ja som taký nebol.

Mal som ženy rád a sex ešte radšej. Randil som, ale preferoval som voľné vzťahy. Nemal som dôvod viazať sa. Navyše, také niečo by bolo v rozpore s bratským kódexom, ktorý pre mňa znamenal veľa. Aj pre Braxa, hoci to tak nevyzeralo.

„No dobre, musím sa vrátiť do práce.“ Travis vzal odpadky a vyhodil ich do koša. Pred odchodom ma potľapkal po pleci. „Ďakujem, že pomáhaš Lile.“

„Samozrejme. Vieš, že pre ňu urobím čokoľvek.“

Zasalutoval nám a pomaly vyšiel von.

„Myslím, že by som mal ísť do kancelárie a skontrolovať, či všetci pracujú. Máme rušnejšie obdobie,“ prehodil Brax. „Si si istý, že to zvládneš, keď tu bude Lila pracovať?“

Síce ma len podpichoval, pochopil som, čo mi tým naznačoval.

„Samozrejme. Je Travisova sestra a poznám ju celý život. Žiaden problém. Niektorí z nás dokážu ovládať svojich vtákov.“ Opätoval som mu tvrdý pohľad.

Vždy som na Lilu pozeral ako na mladšiu sestru. No nebol som slepý, vyzerala nádherne.

Na rozdiel od Braxa som však vedel, čo znamená, ak je niekto zakázaný. Nepáčilo sa mi, ako o nej hovoril.

„Jasné. Ale, dočerta, vyzerá dobre, braček. Je bystrá a svoj život má pevne pod kontrolou. Nemusí to byť také jednoduché, ako to vyzerá,“ uškrnul sa a potľapkal ma po pleci. „Neboj sa. Budem tu, keď budeš potrebovať niekoho, aby ťa držal pri zmysloch, keď poľavíš.“

„To sa nikdy nestane. Choď do práce, blbec.“

Laura Pavlov

Pri odchode dvihol ruku do vzduchu. Brax sa o mňa bál. Musel som sa zasmiať. Nikdy som nemal problém ovládať sa v ženskej spoločnosti. Nebol som taký.

Bude to hračka.

DVA

• • •

LILA

„ČAUTE, BABY!“ pozdravila som a posadila sa k stolu oproti svojim trom najlepším kamarátkam z detstva.

Konečne sme boli dosť staré na to, aby sme mohli zájsť na drink do *Garrity*. Včera sme si boli sadnúť *U Reynoldsa*. Dalo by sa povedať, že sme sa hrdo vyštatovali tým, že sme mali dvadsaťdva a mohli ísť do hociktorého baru v meste. Každá z nás chodila na inú univerzitu, no ani to nám nezabránilo ostať celé roky v kontakte.

„Neverím, že sa nám podarilo stretnúť už druhý deň po sebe,“ povedala Sloane a ukázala na pivo predou. „Až do dna, zlatko. Dnes nešoférujeme, takže si to užijeme.“

V porovnaní s barom *U Reynoldsa* bolo toto miesto vcelku tiché. Väčšina prítomných boli miestni a skoro každý ma po ceste zastavil, len aby ma pozdravil. So všetkými som sa vyobjímala a odpovedala tak na štyristo otázok, ktorými ma zasypali.

K nášmu stolu dotancoval J. R. Bol to postarší pán s ohromnou charizmou, ktorého som poznala už od detstva a mala ho rada. Nevedel, ako povedať niečo taktne, skoro vždy niekoho urazil bez toho, aby si svoj prešľap poriadne uvedomil, a i tak ho všetci v meste zbožňovali.

„Pozrime sa, kohože tu máme. Štyri najkrajšie jalovice, aké som kedy videl,“ zahrmel a buchol rukou po stole. J. R. bol vysoký a vďaka šedivým vlasom a sivkej brade hral Santa Clausa na zimných slávnostiach v meste, odkedy si pamätám.

Del zastonala. „Naozaj si nás práve nazval kravami, J. R.?“

„Jalovicami, čo je najväčšia poklona, akú môže žena dostať,“ opravil ju s pozdvihnutým obočím. Neubránila som sa úsmevu, za čo na mňa žmurkol. Myslím, že si užíval, keď ľuďí dokázal rozpáliť svojimi rečami.

„Kto ti to povedal? Ten chlap musel byť poriadne naliaty,“ zasmiala sa Rina.

„Na svete neexistuje žena, ktorá by považovala prirovnanie ku krave za poklonu. Našťastie pre teba, nás sa len tak niečo nedotkne,“ dodala Sloane a poslala mu vzdušný bozk. Zbožňovali sme toho smiešneho chlapíka.

„To je dobre, pretože vás mám rád a som ešte radšej, keď túto vidím doma,“ ukázal na mňa prstom. „Práve pekny večer, dámy. Mal by som ísť, pretože moja žena vyzerá vytočene. Pravdepodobne žiarli.“

Na jeho vtipy o jaloviciach sme sa smiali ešte hodnú chvíľu po tom, čo sme sa s ním rozlúčili. Z reproduktorov k nám doliehali hity sedemdesiatych rokov a pri pesničke Y.M.C.A. som začala kývať hlavou do rytmu.

Celý bar páchol maslom a cibuľou, ostatne ako vždy. Ich ponuka jedál bola síce limitovaná, ale zato mali plne vybavený bar.

„Musíme toho veľa dobehnúť.“ Rina dvihla pohár do vzduchu a čakala, kým budeme nasledovať jej príklad. „Tak na to, že sme konečne spolu, a na Lilu, že je konečne doma dlhšie ako na skok.“

Pripili sme si a ja som kamarátky obdarila úsmevom.

„Bolo náročné uniknúť pomedzi všetky tréningy, súťaže a prednášky. Posledné roky som doslova len prežívala.“

Navyše som nemala peniaze na letenky domov či iné cestovanie mimo pretekov. Kamarátky sa o takéto veci nikdy nemuseli zaujímať, preto som sa snažila nepoukazovať na fakt, že ja áno. Môj otec ma za posledné štyri roky štúdia navštívil dvakrát, aby so mnou oslávil Vianoce, a Travis ku mne zvykol chodiť dvakrát do roka, aby ma videl a podporil na pretekoch. Párkrát mi navrhol, že mi zaplatí letenku domov, ale radšej chodil on ku mne. Vedela som, o čo mu išlo. Chcel ma chrániť tým, že medzi mnou a otcom udržiaval značnú vzdialenosť.

Lenže ja som jeho ochranu nepotrebovala.

Okrem Trávise som mala už len otca. Starých rodičov som nerátala, pretože tí bývali na druhej strane krajiny a nikdy sa v našich životoch neangážovali.

„Som rada, že som tá mohla vidieť na národných majstrovstvách,“ rozžiarila sa Del.

Delilah McCallisterová bola mojou najlepšou priateľkou. Ona, Sloane, Rina, Travis, Shay, Hugh a Brax ma čakali na cieľovej čiare. Boli mojou oporou na národných pretekoch. Priala som si, aby prišiel aj otec,

ale nechcela som na Trávisa veľmi tlačiť. Hoci spolu nevychádzali, už dlhšie sa nepohádali.

Vedela som, ako si vyberať svoje bitky.

Otec ma sledoval v televízii, podobne ako väčšina obyvateľov Cottonwood Cove. Bolo skvelé cítiť ich podporu, nehľadiac na to, ako ďaleko som sa nachádzala.

„Ja tiež. Netušíš, ako veľa pre mňa znamená, že ste tam všetci boli so mnou.“

„Nikdy by sme si nenechali ujsť príležitosť vidieť tá prebehnúť záverečnú etapu k cieľovej čiare. Za nič na svete,“ usmiala sa Sloane a poriadne si odpila z piva.

„Ja som mala videohovor s Parkerom a kričala som od chvíle, čo si vyšla z poslednej zákruhy, aby to mohol zažiť s nami,“ dodala Rina. Nezabudla spomenúť frajera, s ktorým spolu už bývali.

„Povedz, čo si urobila!“ Sloane si zakryla rukou ústa a ja som nestíhala skákať pohľadom z jednej na druhú v nádeji, že zistím, čo mi uniklo.

„Sloane Carpenterová! Sľúbila si, že to nikomu nepovieš,“ smiala sa Rina a krútila hlavou. „Možno som bola trochu viac nadšená, takže som si cvrkla do nohavíc. Boli to veľmi napínavé preteky. Dobešla si ju tesne pred tým, než ste obe presvišťali cieľovou čiarou.“

Teraz sme sa smiali všetky štyri. Chytila som ju za ruku.

„Myslím, že som si tiež trochu cvrkla, keď som sa prakticky hodila cez tú cieľovú pásku.“

„Tak keď už sme všetky úprimné... Ja som sa minulý týždeň doslova posrala v aute hneď po tom, čo som vyšla z Cottonwood Café. Prisahám, že pani Runittherová niečo pridáva do svojich makarónov so syrom,

pretože tá katastrofa mnou reálne presvišťala. Bez srandy,“ pokrčila Sloane plecami, akoby sme sa o podobných veciach bavili na dennej báze.

Všetky sme vybuchli do smiechu. Dočerta, moje dievčatá mi naozaj chýbali. Chýbal mi domov.

„Vypytovala sa na tvoj sexuálny život?“ spýtala sa Delilah, keď sa upokojila. „Tá žena v sebe nemá kúsok hanby. Naozaj sa vymkla kontrole.“

Loretta Runitherová sa narodila a vyrastala v Cottonwood Cove. Má okolo šesťdesiatpäť, ale bolo skoro nemožné zistiť jej presný vek, pretože podstúpila viaceré zákroky. Obočie sa jej nepohlo od mojich detských čias a napichané pery mala nonstop obtiahnuté a namaľované svojím ikonickým mandarínkovým rúžom.

„Tomu ver. Rovno sa ma spýtala, koľkí ma pretiahli. Teda, nepoužila slovo pretiahli. Povedala skôr niečo ako: ‚Vaša generácia je iná. Predpokladám, že si o svoju počestnosť prišla na vysokej.‘ Pardon, ale kto dnes hovorí počestnosť a podobné drísty? Prisahám, tá žena je posadnutá panenstvom ostatných. Ako vôbec vedela, že nie som panna? Je to urážlivé. Po prvé ma prakticky nazvala pobehlicou a po druhé si myslí, že je v poriadku pýtať sa niekoho niečo také osobné. Dotklo sa ma to v mene všetkých feministiek a panien na svete – bez urážky, Lila.“

Padla mi sánka. Rýchlo som sa k nej nahla a pošepkala: „Hovor tichšie. Ďakujem za pripomenutie, ale nie som úplná panna. A ty nie si o nič lepšia ako pani Runitherová.“

Sloane sa chytila za srdce.

„To. Si. Nepovedala. Tak po A: Sme najlepšie kamarátky, preto máme dovolené pýtať sa na tieto hlúposti

jedna druhej. Po B: Ty si panna. S nikým si ešte nemala sex, čo z teba robí, podľa definície, pannu.“

„Dobre, ale dostala si sa s niekým cez druhú, možno aj tretiu métu?“ zapojila sa Rina.

„Preboha, prestaňte. Prosím,“ zaúpela som a natiahla sa za pivom. „Nie som proti sexu. Nečakám do svadby ani nič podobné, len som to ešte pri nikom necítila, chápete?“

„Nemusíš nám nič vysvetľovať. Ani pani Runitherovej,“ zasmiala sa Delilah. „Keď príde ten pravý, budeš to vedieť. Nie je sa kam ponáhľať. Navyše, Jeremy nebol ten pravý.“

„Dobre sa naňho pozeralo. Predstav si tie nádherné deti, ktoré by ste spolu mali.“ Sloane dvihla ruku a objednala nám ďalšie drinky.

Pohľadom som zaletela k baru, či nenájdem Hughu, ale došlo mi, že dnes pracoval v bare *U Reynoldsa*. Namiesto neho tu bola Marcy Stevensová, ktorá v tomto podniku pracovala roky, čo z nej robilo neoficiálneho šéfa.

„Jeremy je skvelý muž. Chcela som, aby nám to vyšlo, ale vôbec ma nepriťahoval. Boli sme skôr len kamaráti. Možno je chyba vo mne,“ pokrčila som plecami.

Neplánovala som byť dvadsaťdvaročná panna, ale mala som problém s dôverou. Pri chlapcoch, s ktorými som chodila, mi chýbala iskra. Nebolo to také, ako som si predstavovala. Iba ak by som tou chybnou bola ja, čo bolo veľmi pravdepodobné. Dočerta, nikoho by neprekvapilo, keby to bola pravda. Všetkým som sa snažila ukázať, že to tak nie je. Tvrdo som na sebe pracovala, mala som najlepšie známky, národné ocenenia

za cezpoľný beh, no ani to nestačilo, aby sa na mňa ľudia neďivali...

... Ľútostivo, keď hovorili o mojej mame. O tom, ako priskoro zomrela. Súcitili s úbohým malým dievčatkom, ktoré muselo vyrastať bez nej.

S otcom alkoholikom.

S klebetami o tom, ako k nám v jednom kuse chodila sociálka a ako nás chceli otcovi vziať, sa v Cottonwood Cove za tie roky roztrhlo vrece. Predpokladali, že s Travisom skončíme na okraji spoločnosti, ale nám sa darilo. Vo všetkom, okrem tej záležitosti s panenstvom, o ktoré som už chcela zúfalo prísť.

„Chyba nie je v tebe,“ trvala na svojom Delilah. Bola mojou najväčšou oporou. Na život a na smrť. Mohla som sa na ňu spoľahnúť s hocakým tajomstvom a udržala by ho, aj keby od vyzradenia závisel jej život.

„Myslím, že sa až príliš sústreďíš na stratu panenstva. Najprv si potrebuješ nájsť rozptýlenie. Bez nátlaku, žiadne očakávania. Na každého chlapa sa pozeráš, akoby to mal byť tvoj budúci manžel. Čo tak zmeniť taktiku a pozrieť sa na nich len ako na majiteľov vtákov. Na tom jedinom záleží.“

Všetky sme na Sloane pozreli s otvorenými ústami, kým ona sa schuti zasmiala.

„To je pravdepodobne tá najhoršia rada, akú som kedy počula,“ povedala Delilah. Medzitým pred nás Mercy položila košík s cesnakovým chlebom a kuracími krídelkami, do ktorých sme sa hneď pustili.

„Súhlasím, ale tiež si myslím, že na tom, čo hovorí, niečo bude.“ Rina si pomaly naložila jedlo na tanier, premýšľajúc, ako pokračovať. „Nemusíš sa na chlapov pozeráť len ako na chodiace penisy. Avšak rozptýlenie

nie je zlý nápad. Niečo bez očakávaní. Myslím, že to bol tvoj problém s Jeremym. On v tom bol až po uši, no ty si sa bála, že ak vzťah s ním zájde ďalej, musela by si s ním ostať. Úplne stačí jednorazovka, a všetko bude za tebou.“

„Ľudia, ja sa sexu nebojím,“ prehovorila som cez záchvaty smiechu. „Jeremyho som vôbec nevnímala ako potenciálneho manžela. Došľaka, veď ten chlap by bol dokonalý manžel. Je milý, lojálny, úprimný a zlatý. Ťažko sa mi to hovorí, ale keď sme sa bozkávali, nič som pri tom necítila. Dala som nám pár mesiacov v nádeji, že je to nervami alebo niečím, ale nebolo. Fakt, že sme boli v rovnakom tíme, celej veci tiež nepomohol. V skutočnosti ma viac priťahoval tamten Carmine, s ktorým som so bozkávala v treťom ročníku.“

„Myslíš toho s tetovaniami a cigaretovým dychom?“ spýtala sa Rina a začala si ovievať tvár.

„Hej. Nanútili ste mi ho, keď ste ma prišli navštíviť, tak sme si vyrazili. Síce som ho nemohla ani vystáť, ale mal okolo seba nebezpečnú energiu. Pri bozkávaní s ním som dokázala cítiť aspoň niečo.“

„Doriti, stavím sa, že mal veľkého vtáka. Vyžarovala z neho tá veľkovtáková energia,“ prehodila Sloane a vzala si pivo, ktoré nám priniesla Mercy.

„Nemôžeš odhadnúť veľkosť mužského penisu len na základe ich prezentovania,“ krútila Rina hlavou. „Bez šance.“

„Dovolím si nesúhlasiť. Z niektorých to priam kypí a už pri pohľade vidíš, že sú obdarení.“

„Povedz mi jedného.“ Delilah spýtavo pozdvihla obočie a prekrížila si ruky na prsiach. Celá konverzá-

cia naberala na absurdite. Bolo to detinské, ale užívala som si každú jednu sekundu.

„Hugh Reynolds. Môj ty bože, videli ste, aké má ten chlap ruky? Stavím sa, že keď si to tento sexy boh rozdáva so ženou, tak ho pritom táhá za jeho dlhé vlasy.“

Rina vyprskla pivo naokolo a začala sa dusiť. Rýchlo som ju pobúchala po chrbte, no všetky sme sa hurónsky smiali, až bolo náročné pomôcť jej.

„Ohľadom neho sa ani nemôžem hádať. Prepáč, Lila, viem, že je to bratov najlepší kamarát, ale neexistuje, že by sa v ňom mýlila,“ povedala, utrela si ústa servítkou a naklonila sa k nám, akoby nám chcela prezradiť tajomstvo. „Vedeli ste, že chvíľu chodil aj s Karou Whootersovou?“

„Áno.“ Pozdvihla som obočie a uvažovala, kam tým smeruje.

„Priznala, že ju priviedol k orgazmu trikrát za noc. Trikrát! Zažili ste niekedy vy niečo také?“

„Dočerta. Boomer sa musí začať snažiť,“ skonštatovala Sloane a počúchala si ruky.

„Nuž, neviem, ako na tieto horúce novinky reagovať. Zajtra sa s ním mám stretnúť ohľadom práce, čo mi ponúkol,“ povedala som, pokrčiac plecami.

„Mala by si mať sex s niekým ako on,“ prehodila Sloane príliš nahlas, takže sme sa všetky otočili. Museli sme sa uistiť, že to nikto nepočul. Strelila som po nej varovný pohľad.

„Čo? Mohol by to byť pracovný bonus. Má skúsenosti a očividne je perfektný milenec. Vie, ako potešiť ženu. Prisahám, že som včera skoro dosiahla vrchol už len pri jeho otázke, či mi chutilo pivo. Ten hlas. Tie

ruky. A tie prekliate sexy vlasy ako Ježiš. Toho by som si vychutnala.“

„Vie Boomer o tom, koľko času si strávila premýšľaním o tom, ako Hugh Reynolds uspokojuje ženy?“ spýtala sa Delilah, pretože Sloane a Boomer spolu chodili už od strednej.

„Prosím ťa. Boomer sa nemá čoho báť. Najmä nie pri tom množstve sexu, ktorý máme, odkedy spolu bývame. Nikde nie je zakázané pozeráť sa, kým sa ho nedotkneš, že? Ty by si ale mohla, kým si tu.“

„Čo keby si si urobila zoznam vecí, ktoré chceš stihnúť, kým budeš doma? Niečo ako zoznam želaní. V Chicagu na teba čaká druhý život: ty ako významná bežkyňa a veľká podnikateľka, ale doma si len na pár mesiacov. Môžeš sa odviazať. Dať si pohov od bežného života. Podobne ako keď sa dievčatá idú počas prázdnin vyblázniť na pláž v Miami, toto leto bude v Cottonwood Cove na Lilin spôsob. Nájdi si chlapa, nech ťa rozptýli, a odškrtni si to zo zoznamu,“ navrhla Rina a spolu so Sloane sa na seba pozreli, akoby išlo o geniálny nápad.

„Pre Kristove rany! Nebavíme sa o nákupnom zozname. Toto je jej panenstvo, nie niečo, čo si len tak odškrtnete zo zoznamu.“ Delilah bola jediným hlasom rozumu.

„Tvoj prvý raz bol so Scottym Manchesterom, ktorému bolo z úst cítiť tuniaka. Povedala by som, že si si to tiež len odškrtnla zo zoznamu,“ zaškľabila sa Rina.

„Niektorí ľudia si mysleli, že tým maskoval fakt, že bol orientovaný na inú stranu.“ Sloane dvihla ruku, aby nám opäť objednala.

„Uisťujem vás, že to nebol dôvod jeho tuniakového dychu,“ vysvetlila Delilah a znovu sme sa rozosmiali.

Zvyšok piva som dopila vo veselej atmosfére. Bolo príjemné byť tu s nimi a zabávať sa ako kedysi. Nemuseli ma trápiť ranné tréningy, preteky, polročné alebo koncoročné skúšky. Nemusela som sa báť, či dostanem prácu. Po prvýkrát v živote som sa cítila ako normálny človek. Nenaháňala som sa za žiadnym veľkým snom ani som sa nepokúšala dosiahnuť niečo, čo ostatní považovali za nemožné.

Teda až na stratu panenstva, z ktorej sa pomaly stával nedosiahnuteľný sen. Plánovala som sa ho zbaviť už niekoľkokrát, ale nikdy sa to nepodarilo.

Po zvyšok večera sme sa zabávali ako bláznivé, vypili sme viac, než sme mali, a nakoniec som prespala u Del. Bývala so svojou sestrou Jory, takže sme sa snažili byť čo najtichšie. Pripadalo mi to ako za starých čias, keď som chodila prespávať ku kamarátkam a zabávať sa s nimi.

Presne to som potrebovala.

Nasledujúce ráno som si to namierila k Reynoldsovi a v hlave mi trešľalo. Po ceste som sa ešte zastavila doma, aby som sa rýchlo osprchovala a trochu sa dala dokopy. Nikdy som si nedovolila opiť sa, pretože som nemala čas na dlhé zotavovanie, ktoré nasledovalo na druhý deň. Keď prišlo na pracovnú morálku, bola som veľmi konzistentná. Týmto som dala priechod svojmu vnútornému rebelovi a zaprela sa do dverí.

„Maco?“ zvolala som, pretože som ho nevidela nikde pri bare.

Prezývala som ho tak už od detstva, keďže on mi hovoril Snow. Najprv to bol Macko Pú, ale keď sme dospievali, trval na tom, aby som to „Pú“ vynechala. Doteraz som sa usmievala pri spomienke, ako sa mi jemne snažil vysvetliť, aby som ho volala Maco, pretože ma nechcel raniť.

Hugh Reynolds bol obrovský muž s výraznou osobnosťou, ktorého ženy prenasledovali, odkedy si pamätám. Pre mňa bol však Maco. Očarujúci, ochránarský a láskavý. Samozrejme, veľakrát som sa naňho, Travisa a Braxa hnevala, keď odo mňa počas strednej odohnali väčšinu chlapcov, ktorí prejavili záujem. Chcela som ich viniť aj za svoju momentálnu situáciu, ale ani jeden ma neprenasledoval na vysokú, takže som si za všetko mohla sama.

Odrazu vyšiel spoza rohu, v rukách niesol obrovskú krabicu. Nemohla som si pomôcť, len som zaostřila zrak na tie veľké ruky, keďže ich včera Sloane spomenula.

Preboha, naozaj boli gigantické.

Položil krabicu na bar a načiahol sa po svojej námorníckej baseballovej čiapke. Jedným svižným pohybom si ju otočil dozadu. Ešte aj z otáčania čiapky dokázal urobiť tú najsexy činnosť, akej som bola svedkom.

„Tak tu ju máme. Počul som, že si sa včera dostala *U Garrity* do problémov,“ žmurkol na mňa.

Tvár mal lemovanú tmavými hustými vlasmi, ktoré mu siahali až po plecia, a sledoval ma svetlozelenými očami s dlhými čiernymi mihalnicami. Mal dlhšiu bradu, ako som si pamätala spreď rokov, keď som odišla na univerzitu, ale pristalo mu to. Vedela som,

že bol Hugh pekný, ale nešlo len o fyzický vzhľad. Bol múdry, lojálny a vtipný, a priťahoval k sebe množstvo ľudí. Ja som sa radšej len z diaľky dívala a obdivovala som, ako si dokázal podmaniť každú miestnosť, do ktorej vstúpil. Vždy bol stredobodom pozornosti.

„Ako vidím, klebety sa v Cottonwood Cove šíria nezastaviteľnou rýchlosťou,“ poznamenala som, pozdvihla obočie a padla do jeho otvorenej náruče.

Voňal ako koža, céder a sexy muž.

Existovalo niečo také?

Doteraz mi ešte nikto nevoňal sexy, ale neprekvapilo ma, že práve Hugh áno. Ja som pravdepodobne páchla ako tequila a nachos.

S úsmevom sa odtiahol.

„Pod'. Posad' sa a všetko mi povedz. Čo ti môžem naliať? Počul som, že sa z teba stala milovníčka tequily.“

Prešiel okolo baru, kým ja som sa posadila na stoličku a položila si kabelku na mramorovú dosku.

„Nehovor to slovo, prosím,“ zaúpela som a masírovala si spánky. „Stačí mi voda. Ako vieš, čo som pila?“

„Zastavil som sa včera *U Garrity*, aby som pomohol so zatváraním. Marcy spomenula, že ste práve odišli a dobre ste sa bavili. To som rád počul, Snow. Zaslúžiš si odviazať sa aspoň raz v živote.“

Posunul ku mne pohár s vodou. Potom si odopol gombíky na bielej košeli a zroloval rukávy až k lakťom. Odhalil tak potetované svaly na predlaktí. Oprel sa o barový pult. Ten pohyb bol sexy, videla som pulzujúce žily pod opálenou pokožkou. Samovoľne som zovrela stehná k sebe.

Dobrý deň, hormóny.

Čo to, dočerta, malo znamenať? Chlap mi ukáže svoje predlaktia a moje telo na to prvýkrát v živote zareaguje?

Rozhodne to museli byť dozvuky tequily. Myslím, že alkohol a sexi chlapi idú ruka v ruke – a možno v tom bola moja chyba. Samá práca a žiadna zábava sa postarali o to, že hoci som mala vysokoškolský diplom, chýbali mi skúsenosti.

„Máš pravdu, Maco. Je načase trochu začať žiť.“

„To je dobrý nápad. Stále sa neviem spamätať z toho, že som ťa videl vyhrať národný titul,“ povedal a kútičky úst mu poskočili do mierneho úsmevu. Venovala som niekedy toľko pozornosti pohybom iných mužov?

„Mne sa nechce veriť, že ste na moje preteky naozaj všetci prišli.“

„To si píš. Tvoju kariéru sledujem veľmi pozorne. Za tie roky som sledoval všetky tvoje výsledky a aj to, ako si ostatným nakopala zadky,“ vysvetlil. „Bolo to úžasné, zaslúžiš si to všetko. Aký je to pocit, byť opäť v meste?“

„Ak si odmyslím bratove náladové výstupy, som rada, že som naspäť doma.“

„Len sa obáva, že sa necháš zatiahnuť do otcových problémov. Je to celkom fér, nie?“

Bože, prečo znel Hugh tak logicky?

„Môj otec nie je dokonalý, ale je človek. Všetci máme svoje chyby, no nie? Nerozumiem, prečo k nemu Travis nemôže byť zhovievavejší.“

Hugh vyplazil jazyk, prešiel si ním po spodnej pere a zastrčil si vlasy za ucho. Zatajila som dych a potlačila náhlu chuť vojsť mu rukami do vlasov.

„Stále chceš zachrániť celý svet, Snow?“

„Stačí, ak zachránim otca.“

Dlhý čas ma mlčky sledoval, než napokon prikývol. „To chápem. Takže tu stráviš leto a potom odídeš do tej veľkej práce, kde na teba už čakajú.“

Travis bol viac ako pripravený poslať ma preč, lenže mne sa doma páčilo. Chýbalo mi to.

„Taký je plán. Vďaka za pracovnú ponuku. Môžem začať hneď?“

„To je samozrejmé. Teda, si trochu prekvalifikovaná, ale pomoc sa mi zíše. Možno zistíš, ako zabezpečiť hladší chod vecí, pretože som už úplne vyčerpaný.“

„Nie je miesto, kde by som bola radšej.“ Prečo som odrazu hovorila chrapľavo a zadýchane?

Fakt vďaka, opica, že teraz zniem, akoby sa mi začala ovulácia.

„To je dobre, pretože tá rozhodne potrebujem, Snow,“ usmial sa.

Och, áno. Tento muž rozhodne priviedol ženu k orgazmu trikrát za noc. O tom nebolo pochýb.

„Fajn, pretože som celá tvoja.“

Počkať, čo? Znelo to aj nahlas tak nevhodne ako v mojej hlave?

Bola som doma len dva dni a otec vyzeral šťastne, že som tu. Mala som prácu a hriechne sexy šéfa. Samozrejme, že som si s ním nemohla nič začať.

Bol to Hugh Reynolds, preboha.

To však neznamenalo, že som nemala v pláne užiť si spoločne strávené pracovné hodiny.

Situácia v Cottonwood Cove sa začínala zlepšovať.

TRI

• • •

Hugh

„AKO TO tu ide?“ spýtal som sa a zastavil sa vo dverách do svojej pracovne.

Lila tu pracovala už týždeň a aj za ten krátky čas ma odbremenila od práce. Mala hlavu na čísla, preto prechádzala všetky účty, aby zistila, kde som potreboval zvýšiť a znížiť výdavky. Mne to išlo lepšie s ľuďmi. Užíval som si interakcie so zákazníkmi a zamestnancami. Tú kreatívnu časť. Financie, účtovníctvo – to mi nikdy nešlo.

„Istotne si môžeš dovoliť zamestnať ešte jedného človeka a tým si zoškrtiť hodiny. Je nedeľa. Aspoň jeden deň v týždni by si mal mať voľno.“ Pozrela na mňa s pozdvihnutým obočím a ja by som prisahal, že môj vták zareagoval, akoby sa pozerala priamo naňho.

Dlhé hnedé vlasy jej vo vlnách padali po pleciah, zatiaľ čo tvár a nos jej zdobili pehy. Netušil som, kedy sa z Lily stala najkrajšia žena, akú som kedy videl, ale stalo sa. A to bol problém. Bola predsa Travisova malá sestra. Úplne zakázaná. Neplánovala sa tu zdržať a ja

som aj tak nebol chlap vhodný na vzťah. Bol som sebecký. Veľa som pracoval, a keď som práve nepracoval, chcel som sa venovať svojim veciam. Výletom na lodi v lete a lyžovaniu v zime.

Práve preto som sa neviazal a nevyhľadával drámu. Večera s krásnou ženou, po nej pár kôl dobrého sexu – to bolo moje. Bol by som kretén, keby som na Lilu pozeral inak ako na kamarátku. Bola nevinná, milá a príliš múdra pre debila ako ja. Cenil som si svoju sebakontrolu, preto som sa jej plánoval držať.

Počnúc dneškom.

„Nuž, ty si tu v nedeľu a tiež som ti vravel, aby si si vzala voľno.“ Prešiel som hlbšie do miestnosti a posadil sa na stoličku oproti nej.

„Chcela som len dokončiť prehľad mesačných výdavkov, aby som všetko dobehla. Otec je dnes zaneprázdnený, išiel do kostola a potom na večeru.“ Odvrátila sa od veľkého monitora a položila vedľa neho kalkulačku. Spokojne sa oprela na mojej stoličke.

V duchu som chcel Tateovi Jamesovi vynadať.

Ten chlap dnes určite nebol v kostole. Mal obrovský problém s alkoholom a silnými liekmi od bolesti. Všetci o tom vedeli. Travis s ním prerušil všetky kontakty, ale Lila bola úplne odlišná. Mala obrovské srdce a v každom videla len to dobré.

Obdivoval som to, ale nesúhlasil som s tým.

Nevidel som veci tak čierno-bielo ako Travis, ale vedel som, kedy to s ľuďmi vzdať. Tate bol vždy katastrofa. Urobil viac chýb, než malo byť hocikomu dovolené. Vždy sa dal na krátky čas dokopy, ale potom to opäť poslal. Bol to vzorec, ktorý sa opakoval znova a znova, odkedy som ho poznal, čo bolo väčšinu môjho života.

Situácia sa zhoršila, keď Lila odišla na univerzitu. Travis sa ju snažil ochrániť a udržať ďalej od problémov, ale Tate bol nedávno dvakrát hospitalizovaný pre ochorenie pečene a ďalšie zdravotné problémy. Pravdepodobne pre svoj životný štýl, ale povedal, čo musel, len aby dostal Lilu na leto domov.

„Ozaj? Ako sa mu darí? Bývaš tam už týždeň. Je všetko v poriadku?“ spýtal som sa.

Ponúkol som jej svoj hosťovský domček, no chcela byť nablízku otcovi a tiež spomenula, že nepotrebuje žiadne milodary. Bola príliš hrdá.

„Darí sa mu dobre, Maco. Viem, že mu nikto neverí, ale odkedy som doma, nevidela som ho vypiť ani kvapku alkoholu. Prešla som všetky jeho lieky a užíva jedine tie, ktoré mu predpísali v nemocnici.“

Keď boli jeho deti malé, poranil si chrbát. Vtedy si Tate vybuďoval závislosť od liekov na predpis. Bolo teda jasné, že sa Lila obávala, že by do toho mohol opäť padnúť. Nechcela si priznať, že nikdy neostal čistý dostatočne dlho na to, aby sa zlyhanie dalo nazvať len pošmyknutím.

„Myslím, že časté choroby a zlý stav jeho pečene ho naozaj vydesili. Bolo to prebudenie, ktoré potreboval,“ usmiala sa, akoby nemohla zadržať svoju hrdosť, a mne stislo srdce.

Mal sa prebudiť už pred rokmi, keď nechával svoje deti v aute, zatiaľ čo obchádzal bary, alebo keď svoju malú dcéru zanedbal natoľko, až skončila na dva týždne hospitalizovaná so zápalom pľúc. Mala iba sedem rokov. Tate bol príliš mimo, než aby s ňou ostal v nemocnici, ale jej brat tam bol každý deň. Nemocni-

ca upovedomila sociálnu službu, že zachytila náznaky zanedbávania, čo bol dôvod, prečo Travis a Lila skončili v systéme a na krátky čas ich od seba odlúčili. Lila sa k tomu nevracala, zato Travis nedokázal zabudnúť na jediný detail.

Poškriabal som si strnisko na brade. Neplánoval som vziať jej tento moment, aj keď som vedel, že to nebude to, v čo dúfala.

„No tak to je skvelé, že sa o seba stará. Čo keby si so mnou išla na rodinnú večeru? Všetci sú doma, čo sa často nestáva, a veľmi radi by ťa videli.“

Zahryzla si do plnej spodnej pery a zamyslela sa.

„Si si istý? Nechcem sa vtierať.“

„Sranduješ? Všetci ťa počas národných pretekov sledovali. Kraľovala si nášmu rodinnému četu. Radi ťavidia. Mama sa stále pýta, kedy prídeš. No tak. Dáš si dobrú večeru a všetci nad tebou budú ochkať. Poďme.“

„Vždy som milovala kuchyňu tvojej mamy. Pamätáš, keď som mala pätnásť a ona ma skoro celú sobotu učila variť, pretože som sa sťažovala, že jeme len makaróny so syrom?“ Zasmiala sa, ale mne to vtipné neprišlo. Otec sa o nich väčšinu života dostatočne nestaral a ja som sa nedokázal tváriť, že to bolo v poriadku, pretože nebolo. Môj najlepší priateľ bol nútený dospieť až príliš rýchlo. Snažil sa robiť všetko, čo mohol, aby ochránil Lilu.

Postavila sa, obišla stôl a ja som ju nasledoval k dverám.

„Pamätám si to, pretože sme s Travisom dostali ochutnať všetky jedlá, ktoré ste pripravili. Nedopadli sme práve najhoršie,“ povedal som a priložil jej ruku

na kríže. Prešli sme cez reštauráciu a zamierili k východu. Podnik bol plný ako obyčajne, ale Danielle, ktorá u mňa pracovala ako čašníčka, odkedy som otvoril, a Kline, môj hlavný barman, to zvládali. Obaja súhlasili, že v nedeľu môžu zatvárať namiesto mňa. Stále som sem chodil na pár hodín, ale bolo príjemné môcť ísť na večeru a nemusieť sa vracieť do práce aspoň jeden večer v týždni.

Dvihol som ruku, aby som naznačil Klineovi, že odchádzam, keď sme prešli okolo baru.

Naklonil sa ponad bar, aby sme sa počuli. „Pekný večer, šéfe. Berieš Lilu so sebou?“

„Áno. Dnes máme rodinnú večeru,“ povedal som a sledoval jeho pohľad, ktorý presunul na Lilu. Bez akejkoľvek hanby si prezrel jej postavu. Chuj.

Drž sa miešania drinkov, kokotko.

Kline bol skvelým zamestnancom, ale chcel by som, aby randil s mojimi sestrami? Rozhodne nie. Aj Lila spadala do danej kategórie. Vždy som voči nej bol ochranársky.

„Škoda. Chcel som sa ťa spýtať, či by si si so mnou nezašla po práci na drink, Lila,“ nadhodil, laškovne nadvihnúc obočie, a ja som bojoval s nutkaním prehodiť ho cez bar a napchať mu tú fľašu, ktorú držal, do zadku.

„Hej, čo keby si sa vrátil k zákazníkom a prestal obťažovať zamestnancov?“ zavrčal som, čo Klinea úplne zaskočilo.

„Prepáč, braček. Len som ponúkal peknej dáme drink. Nikoho som nechcel uraziť.“ Zdvihol ruky v obrannom geste a znova nadvihol obočie, značne zmätený mojou reakciou.

Mal som sa cítiť ako blbec, ale bolo mi to jedno.

„V pohode, len reaguje prehnane, ako zvyčajne.“ Lila na mňa vrhla varovný pohľad a otočila sa späť ku Kli-neovi. „Čo zajtra večer?“

Čo, dopekla...

Kline sa usmial. „Jasné, super. To by bolo skvelé.“

„Budeme meškať. Poďme.“ Dotkol som sa jej lakťa a ťahal ju k dverám.

„Odchádzate?“ spýtala sa Brandy. Bola našou hos-teskou už pár mesiacov, navyše bola zvedavá ako stará baba. Na to, že mala sedemnášť, sa mala viac zaujímať o to, čo robia jej rovesníci, nie ja. Nemal som záujem o výsluch, ktorý nasledoval vždy, keď ma videla, takže som sa pokúsil rýchlo vytratiť z dverí.

„Áno. Rodinná večera. Kline zamkne.“

„Aj ty ideš na rodinnú večeru, Lila?“ zaujímalo ju, keď sme stáli v dverách.

„Idem.“ Lila sa zastavila a zmätene na ňu pozrela. „Prečo sa pýtaš?“

„Len... no... Viem, že si nejaký ten čas bola preč. Ne-vedela som, že si stále rodinná priateľka.“

Čo sa to tu, kurva, dialo? Kline a Brandy ma začínali vytáčať, čo pre mňa nebolo normálne.

„Vždy bola rodinnou priateľkou. Nepotrebuje nič vysvetľovať,“ odvetil som, strelil po nej varovný po-ľhľad a dal jej ním jasne najavo, aby zaradila spiatočku. Vytrieštila na mňa oči.

Otvoril som dvere a vyšli sme von. Zamierili sme k môjmu autu. Miloval som počasie v tomto ročnom období. Cez deň bolo teplo, ale v noci od vody vial studený vzduch. *U Reynoldsa* bolo len ulicu od zátoky, takže okolo nás víril morský vánok.

Otvoril som dvere, natiahol sa do auta a vzal bezpečnostný pás, ktorý som cez ňu pretiahol.

„Čo robíš, Maco? Bezpečnostný pás si dokážem zapnúť aj sama,“ podotkla, uchechtla sa a pokrútila hlavou.

„Staré zvyky umierajú ťažko, Snow,“ odvetil som a zacvakol pás do kovovej pracky vedľa nej. Zatvoril som dvere a prešiel na stranu vodiča.

Keď sme vyrazili z parkoviska, Lila sa predklonila a vybuchla od smiechu. Ruky mala na kolenách a konečne ku mne dvihla zrak.

„Čo je tak zasrane vtipné?“ opýtal som sa stále vytočený, že nás moji zamestnanci po ceste z reštaurácie obťažovali.

„No, v prvom rade,“ prehovorila, keď sa vystrela na sedadle, „som dospelá žena a nepotrebujem, aby si mi zapínal pás alebo odtrhol Klineovi hlavu za to, že ma pozval na drink.“

„Kline je zasraný hráč, Snow. Nechcem, aby si sa zaplietla do jeho hry.“

„Uvedomuješ si, že som posledné štyri roky žila sama, však? Som schopná sama sa rozhodnúť, čo a koho chcem.“

Teraz bol rad na mne, aby som po nej strelil pohľadom. „Takže takto to je? Myslíš si, že chceš Klinea Barleyho?“

„Nehovorím, že hej. Len vravím, že viem hovoriť sama za seba. Odkedy toho chlapa tak nenávidíš? Je tvojím hlavným barmanom.“

„Nemám proti nemu nič. Kline je skvelý barman, iba sa mi k tebe nehodí.“

„Posledná vec, ktorú potrebujem, je, aby si rozhodoval o tom, kto sa ku mne hodí a kto nie. To isté platí pre Trvisa a Braxa. Už nie som dieťa.“

Prikývol som.

„Viem. Chcem len, aby si bola pri Klineovi opatrná. Je dobrý zamestnanec, ale ak ti ublíži, budem nútený prepustiť ho a potom ho budem musieť zabiť. A to nebude v poriadku.“

Zaklonila hlavu a rozosmiala sa na plné hrdlo. Otočila sa ku mne a uškrnula sa.

„Môžeme sa porozprávať o dievčine, ktorá je ledva stará na to, aby mala vodičský preukaz a chce mi vyškriabať oči zakaždým, keď som pri tebe?“

„Brandy. Jej otec je tréner Benson. Trénoval ma bejzbal. Poprosil ma o láskavosť. Chcel, aby som ju zamestnal, ale vie byť dotieravá, čo?“

„Uhm... dotieravá nie je presne slovo, ktoré by som použila na jej opis. Povedala by som, že sa do teba zaľúbila, Maco.“ Zakryla si rukou ústa, aby stlmila smiech. „Vždy si vedel, ako na ženy, a to sa očividne nezmenilo. Dlhé vlasy, strnisko... to ti len pridáva na príťažlivosti.“

Môj vták sa pri jej slovách napäl oproti zipsu. Snažil som sa upraviť si ho tak nenápadne, ako to len išlo. Chvála od Lily a pohľad, ktorým si ma pred chvíľou obzrela, z nevysvetliteľného dôvodu donútili môjho veľkého kamoša postaviť sa do pozornosti.

„Páčia sa ti vlasy a strnisko, Snow?“ spýtal som sa a sledoval, ako jej červeň stúpala po krku až do líc.

Nemal som to povedať. Zahrával som sa s ohňom.

„Nepáči sa všetkým?“ zapriadla.

Dočerta. Večer budem potrebovať poriadne ľadovú sprchu.

„Tým si nie som taký istý. Aký je tvoj príbeh? Tvoj brat spomínal, že si chodila s nejakým chlapom z tímu. Jeremy? Ste ešte spolu?“

Zabočili sme za roh. Rodičia bývali len pár ulíc od centra mesta. Zastavil som na príjazdovej ceste k ranču, kde som vyrastal.

„Nie. Som slobodná, pripravená na stretnutia,“ vysvetlila a mávla rukou, smiechom maskovala nervozitu.

„Si strašne zlatá, Snow.“ Postrapatil som jej vlasy, zatiaľ čo som vypol motor. „Dávaj si pozor na môjho brata. Finn to na teba bude istotne skúšať, ak mu to dovolíš. Cage je príliš ustarostený, keď je s Gracie, takže ten sa o nič nepokúsi.“

„Prestaň sa báť, tatko,“ uškrnula sa, keď sme vystúpili z auta. „Dokážem sa o seba postarať. Teším sa, až uvidím Gracie. Nevidela som ju veľmi dlho. Cage je stále slobodným oteckom?“

„Je. A ide mu to bravúrne. Keď môžeme, pomáhame mu. Gracie je to najzlatšie dieťa na zemi.“ Načiahol som sa po kľučke a otvoril dvere, aby mohla vojsť dovnútra.

„Páni, renovovali to tu,“ vydýchla a otáčala sa, aby nasala zmeny.

„Hej, veď poznáš mamu a jej dekoračné schopnosti. Stále niečo mení a prerába.“ Zatvoril som dvere. Z kuchyne k nám ako obyčajne doliehalo hlasné trkotanie.

„Haló?“ zvolal som a vzal Lilinu ruku do svojej. Pozrel som na ňu ponad plece a videl, že je trochu nervózna. Inštinktívne som jej obtočil prst okolo malíčka, aby som ju upokojil.

„V pohode?“ Naklonil som sa a čelom sa takmer dotýkal toho jej, keď som sa snažil narýchlo zistiť, ako na tom je.

„Samozrejme. Len som ich už dlho nevidela. Dúfam, že nie som nevhodne oblečená,“ povedala.

„Si nádherná.“ Len čo tie slová opustili moje ústa, periférne som zbadal rozmazaný pohyb. Moja malá sestra Georgia sa k nám rútila ako rýchlík. Pustil som Lilinu ruku a pripravoval sa na náraz. Georgia bola živelná a vždy sme si boli blízki. Pevne ma oblapila rukami a venovala mi silné objatie.

„Vďakabohu, že si tu. Spustili už všelijaké rozhovory o plánoch do budúcnosti a ja to nezvládam. A – ó, môj bože – to je Lila?“ vykrikla a odsotila ma od seba, než sa vrhla na ženu vedľa mňa. Celú školu boli v rovnakom ročníku. Prakticky spolu vyrastali.

„Ahoj, Georgia, som rada, že ťa opäť vidím,“ pozdravila ju Lila.

Odtiahli sa od seba, no držali sa za ruky a žiarivo sa jedna na druhú usmievali.

„Pozri sa na seba. Vždy si bola nádherná, ale, doriti, úplne si rozkvitla, kamoška,“ prehovorila sestra medzi záchvatmi smiechu.

Pozrel som sa dole na jej typické Doc Martens topánky, rifľové šortky a tielko, ktoré jej viselo z ramena. Bol som si istý, že ju za to už mama stihla pokarhať.

„Ďakujem. Aj ty vyzeráš úžasne. Vidím, že si ostala verná hipsterskému štýlu. Možno mi budeš musieť dať nejaké módné tipy, kým som doma, pretože potrebujem trochu oživiť šatník,“ povedala Lila hravým tónom.

Lila nepotrebovala oživovať nič.

Bola prekrásna.

„Dobre, nechajme Lilu nadýchnuť sa, okej?“ prehodil som. Jednou rukou som objal sestru a druhú som

Lile položil na kríže, aby som ich obe nasmeroval do kuchyne.

Keď sme vošli, miestnosť explodovala radosťou. Všetci postupne začali objímať a vítať Lilu. Toto bola moja rodina, na ktorej by som nemenil nič.

Toto boli moji ľudia.

Bojovali sme tvrdo a milovali ešte tvrdšie.

„Strýko Hughey. Objatie.“ Gracie sa postavila pred mňa. To malé slniečko bolo najrozkošnejšie stvorenie na svete. Zdvihla ruky, čakala, kým ju vezmem do náručia, ako som to robil vždy. Dočerta, keď bola bábätko, udržal som ju v dlani jednej ruky. Teraz však mala štyri roky a bola to najmúdrejšie dievčatko na svete.

Dvihol som ju do vzduchu a začal ju štekliť strniskom na jej jemnom krku. Začala tlieškať rukami a vybuchla do smiechu. Pritiahol som si ju k sebe. Malú hlavičku si oprela o moje rameno, keď som sa otočil k Lile.

„Pamätáš si Lilu? Je to sestra strýka Trvisa,“ vysvetlil som.

„Ahoj, Gracie, dlho som ťa nevidela. Si už taká veľká a veľmi pekná.“

„Ty si pekná.“

Moja neter vystrela ruky k Lile, ktorá ju okamžite vzala k sebe. Všetci sa smiali a civeli na mňa, pretože nehľadiac na to, s kým sme boli, Gracie vždy chcela byť len so mnou a ostatní mi závideli.

„Takže takto to je, moja Gracie. Otáčaš sa chrbtom strýkovi Hugheymu?“ Chytil som sa za srdce, akoby som bol ranený, a ona sa smiala ešte viac, než znovu obrátila všetku pozornosť k Lile. Hladila ju po vlasoch a usmievala sa na ňu, akoby bola najkrajšia bytosť, akú kedy videla.

Popravde, chápal som to.
Gracie totiž nebola jediná, kto zízal na sestru môjho
najlepšieho priateľa.